

и мнозина голѣмци. Хенрихъ VI нѣколко пѣти билъ сва-
ленъ отъ прѣстолъ тѣ, затворенъ въ Лондонска та укрѣ-
пена сграда Тоуеръ, и пакъ ставалъ краљь, отъ несговоръ
тѣ на противници ти му или съ помошь та на Маргарита,
която набирала войска въ Англия и въ Франция, и сама
я прѣдвождала срешта Иоркци ти. Еднажъ кралица та била
разбита, и погонена отъ врагове ти, та се крила съ дѣте
то си въ едни гористи и затѣтени мѣста, дѣто испаднала
въ рѣцѣ тѣ на хайдуци; тѣкмо, когато тии се спрѣчкали
въ дѣлене то на плѣчка та, тя сполучила да побѣгне въ
единъ гѣсталакъ. Нѣ тамъ я застигналъ единъ отъ хай-
дуци ти, и искалъ да я убие. Маргарита казала: »Прия-
телю, ето синъ тѣ на твой тѣ краљь; оставямъ го на твое
закрилство.« Хайдутинъ тѣ се сепналъ отъ тия думи, и
завелъ кралица та при нейни ти приятели, на които съ
помошь та тя прѣминала въ Франция. Отпослѣ Маргарита
испросила една малка помошь отъ роднина та си Людо-
вика XI, и изново се явила въ Англия; нѣ пакъ била
разбита отъ *Едуарда* IV, синъ на Иоркский херцогъ, и
паднала робиня. Хенрихъ VI умрѣлъ въ Тоуеръ; а Мар-
гарита откупилъ отъ робство Людовикъ XI, и я довелъ
въ Франция, дѣто прѣкарала останалии си животъ. И така
Иоркский родъ излѣзълъ отгорѣ.

Слѣдъ това се повдигнала крамола и злосторничества
и въ самий Иоркский родъ. Едуардъ IV умрѣлъ, и оста-
вилъ два малки сина, които дали да ги отгледа чичо имъ
Ричардъ. Нѣ той-си Ричардъ излѣзълъ много лошь човѣкъ.
Той затворилъ братовчеда та си въ Тоуеръ, и пратилъ
убийци да ги убиятъ: казовать, че злочести ти дѣца бѣшли
одушени на лѣгло то, дѣто си спали тихичко. *Ричардъ III*
седналъ на Иоркский прѣстолъ, и съ съшта та бесчовѣч-
ность се запрѣтналъ да истрѣбява ония свои роднини и
голѣмци, които му са виждали за опасни. Цароване то на
тоя мѣчитель било много лошо и не могло да се тѣрши.